

— 6 —
abbe määr ja teised liggi suggulased kuulsid wasto
meelt kohto käsfo ja lahhetesid sure kiffaga armsa
sõbra surma, kes, kui suurtsuggu mees, issandade
algast esimene, nüüd lõigest aust ning surusest lest
— teotawa surma pididi langema. Tubba se mõtte
teggi neid pörasels, kuddas piddid nemad Reino-
wadderi wõllapomist oma silmaga näggema? Nemad
astusid ühheskoos kuüninga ette, pallosid lubba koeo
minna, ja läksid — ni paljo neid olli — kuüninga
koeast ja linnast wälja. Kuüninga lõukoera meel
läks torso, et ni paljo kulsaid issandaid temast
lahkus ja ärrapõggenes; egga wõinud ükski sedda
ette arwata mis nüüd nähha sai: et Reinowadderi
sõbrad ja suggulased ni wägga perrelas ollid. Selle-
pärast rälis kuüningas sallamahti ustawa nõumees-
tele: „Ehl kül Reinowadder wägga tigge loom on,
siiski ei tohhi meie unnuštada, et tema suggulas-
test mitto meie tenistusēs wägga tarwikkud on;
kes nende asēt saab täitma?“

Eäne issand, Messiköp ja Hints ollid kui taljad
seutud wangi ümber asja tallitamas ja ruttasid
kuüninga käsfo möda waenlasele teotawa surma kätte
saatma; nemad wisid tedda kiffaga linnast wälja
ja biskasid rõemo pärast, kui wõl nende silma
paistis. Seal allas kas wihhaga hunti taggali-
hotama, üteldes: „Kriimsilm:issand, wana Pühha-
jürri-kutsikas, tulletage täna meele, mis wolas tö-
mees ning asjatallitaja Reinowadder sel puhul olli

— 7 —
fui teie kraddunud wenda tema wihkamise pärast
üllespodi! Urge jätke wana wõlga kätte tasomata
Ja teie, Messiköp issand, möttelge nüüd selle
peale, kudda Reinowadder teid pettis! kudda tema
pärast wimati tallomehhe õues pakko näppistis wih-
hase rahwa malka, meeste ja naiste wopsofi kan-
natasite, arwu, äbbi ning teotust leidsite ja lõige
ilmale naeruks saite. Olgem walwsad sõbrad ja
ühhemelelised, tema on wägga kawwal. Peasels
ta täna jälle meie käest siis waltetaks ta ennast wab-
haks, ja meie ei saaks ial maggusa kättetasomise
tunni õnne maitsema. Väkki rutto temale wõlga
kätte maksma.“ Kriimsilm:issand kostis: „Jutto-
lorrisemine ei maks meil middagi; murretsege mulle
ennemine tuggewa ohhelikko, ma tahhan ta tošo
wälja wõtta ja pikka illule korraga otsa teha.“
Nõnda issekeskis rälides läksid nemad möda teed
eddasi. Reinowadder, kes senni waikselt nende juttu
kuulnud, liiskas pilkamiste jure: Ma pahen imeks,
et teie nõu ei leia? Kül Hints juhatab teile oh-
helikko, kenne tuggewust oma kaelaga kohtomehhe
känis katsus, kui sure au ning illoga ire pügilt
taggasi jõudis. Agga Messiköp ja Kriimsilm, teil
on wägga kiir tagga wana oo surma läkkitaba,
kas ehl arwate weel täna sedda asja toimetada?“

Kuüningas isse läks surema issandadega seltsis
linna wärrawast wälja Reinowadderi wimist luggu